

Matematiikan pitkä oppimäärä

Suomen Epätieteellinen Seura on saanut päätökseen matemaattisiin muotoihin liittyvän tutkimuksensa. Kimmoke tutkimukseen lähti tarpeesta selvittää kolmioleivän pitkä historia. Samalla löytyivät melkein kaikki matemaattisten aineiden keskeiset virtsanpylväät.

Kolmioleipiä myydään kuluttajille pikanälkään. Epätieteilijöiden empiiristen havaintojen mukaan kolmioleipiä on jo ammottavista ajoista lähtien pakattu muovirasiaan kaksi kappaletta päällekkäin siten, että niiden hypotenuusat ovat samansuuntaiset ja että hypotenuusien päätepisteet yhtyvät. Sama koskee kateettien välistä suorakulmaa. Pakkaustapa on varsin nerokas, koska ihminen joutuu yhtä kolmioleipää halutessaan hankkimaan kaksi leipää. Mikäli halutaan puolta matalampia kolmioleipäpinoja kauppojen hyllyille, voisi kolmioleivät pakata pakkaukseen siten, että hypotenuusat asettuvat vastakkain.

Epäeksakteista kolmioleipien valmistusmenetelmistä johtuen minkä tahansa kolmioleivän kulmien asteluvut saattavat heittää enemmän tai vähemmän verrattaessa sitä toiseen satunnaisesti ilman takaisinpanoa (tilastotieteellinen termi) valittuun kolmioleipään. Epätieteilijät halusivat tarkistaa Pythagoraan väittämien todenperäisyyden empiirisellä tutkimuksella mittaamalla 10 000 elintarviketiskistä satunnaisesti valitun kolmioleivän otoksesta kunkin niiden kulmien summan. Kaikki leivät pantiin mittausten jälkeen takasin tiskeihin. Epätieteilijät totesivat riemukseen, että vaikka otos oli näinkin suuri, oli summa aina 180 astetta, niin kuin Pythagoraskin oli aikoinaan todennut.

Koska kolmioleivästä alkaneen matemaattisten muotojen tutkiminen sai epätieteilijät matematiikan pauloihin, innostuivat he paneutumaan pisteen, ympyrän, pallon ja jopa tangentin saloihin. Maapallo ja ihmiskunta kaikkine karvoineen mahtuvat yhteen pisteeseen, kun maapallon tarkastelija on tarpeeksi etäällä. Vanhaan kliseeseen viitaten voimme siis todeta, että olemmekin vain olemattomuuden pullistuma avaruudessa.

Avaruudessa on monia taivaankappaleita, jotka noudattelevat matemaattisia muotoja. Kun niitä katsoo kaukoputkella, ne näyttävät ympyröiltä, kuten Aurinko tai Kuu. Aiemmin maapalloa luultiin pannukakuksi, joten se olisi ollut suorakaiteen muotoinen; tuskin kukaan on kuuna päivänä nähnyt pyöreää pannukakkua. Maapalloa on opittu pitämään pannukakun muotoisesta kuitenkin kaikkialle kaarevana jo ainakin ihmisikä, samoin kuu on todettu joka puolelta pyöreäksi.

Kirjallisuudesta löytyy väittämiä, että jopa koko avaruus kaareutuisi. Epätieteilijät toteavat tähän ympäripyöreästi, että aika näyttää, mikä on lopullinen totuus. CERN:in hiukkaskiihdyttimellä yritetään selvittää maailmankaikkeuteen liittyviä perusasioita. Epätieteilijät kummastelevat kuitenkin sitä, miksi hiukkaskiihdytinkin on ympyränmuotoinen. Jos hiukkasia haluttaisiin oikein kiihdyttää, pitäisi kiihdyttimen olla tietenkin suora ja mahdollisimman pitkä. Tämänhän ymmärtää jokainen, joka vähänkään seuraa formulakilpailuja. Mutkissa ajetaan hitaasti ja suoralla tosi kovaa.

Matematiikan historiaa tonkiessaan epätieteilijät paneutuivat ohimennen myös Newtonin ajatusmaailmaan. Newtonin päähänhän putosi aikoinaan omena - ja siitä hänen päähänsä pälkähti painovoima. Hän kehittikin painovoiman lait, joita erilaiset kappaleet edelleenkin tunnontarkasti noudattavat superpalloa lukuun ottamatta: superpallohan jatkaa pomppimistaan lähes loputtomiin ja kumoaa ainakin kaikki ne fysiikan lait, joita epätieteilijät noudattavat.

Edelleen on monia matemaattisia seikkoja, joihin epätieteilijät eivät ole aivan ehtineet paneutua, kuten esimerkiksi tangentti, integraali, hyperbeli ja nolla. Nollatutkimus on kuitenkin jo käynnistetty. Sen tarkoituksena on tutkia, kuinka monta miljardia nollaa pitäisi lisätä ensimmäiseen nollaan, jotta summa olisi yksi. Tietokoneen kierroslukumittari näyttää koko ajan kahtakymmentä tuhatta ja jäähdytin hehkuu punaisena. Summa on kuitenkin edelleen nolla, mutta sähkölasku on kasvanut. Tätä epätieteilijät kummeksuvatkin kammiossaan.